

THE DAY AFTER! - 20 maart 2010

Nu euforie en emotie voorzichtig plaats maken voor het leegtegevoel van the day after, sta ik weer, zij het wankelend, met beide benen op de grond. Het is nog enig zins lastig. Ik kan de verleiding niet weerstaan en verdrink bij vlagen in flashbacks van de grote Senegalactie van 19 maart 2010. Wat mij direct te binnen schiet zijn de hartelijke ontvangsten bij de scholen. Enthousiaste kinderen vergezeld door ouders, leerkrachten, opa's en oma's, soms rijen dik, stonden te wachten tot ze werden los gelaten voor hun aandeel in de estafette. Veters los, jassen nog aan, anderen lopen op laarzen, wat maakt het uit.....gaan! Nu of nooit! Tijdens de etappes kregen we het soms over de actie Senegal Juist Nu, maar ook over het aanstaande rapport, ga je over of niet en naar welke vervolgschool ga je. Leuke korte gesprekjes gehad, zeg maar een variant op de "10 minuten gesprekjes", maar toch ging het maar even over de persoonlijke leerdoelen. Nee....het ging vandaag voornamelijk ergens anders over. Wat opviel is dat de kinderen onderweg haarfijn konden uitleggen waar deze actie goed voor is en wisten ze vaak prima te verwoorden waar hun schoolbijdrage, groot of klein goed naar toe gaat.

Maar ook de opwachting van Gerrit Voortman, die mij vanaf de start de eerste 23 km naar Kloosterhaar en terug goed warm heeft gedraaid. Mini die mij zeker ruim 20 km heeft begeleid, moet toch maar eens stilletjes aan deelname van een halve marathon gaan denken. Rhona Meijer en Henny Berends die het traject Dedemsvaart tot Slagharen hebben mee gelopen en links en rechts nog wat euro's bij plaatselijke ondernemers wisten te bemachtigen. Rene, de speaker in vorm, heeft een topdag gedraaid en heeft tevens op ludieke wijze onderweg nog enkele tientjes los weten te peuteren. Nee.....stil was het geen moment rondom deze actie. Albert, bij wie de oren vandaag moeten toeteren als een gek, stuurde Rene op het juiste moment naar de juiste plaats. Janine, de spil van de actie, was de hele dag mobiel actief en schakelde op tijd de scholen in voor weer een hartelijk ontvangst. Regelde een masseur, hetgeen later weer niet nodig bleek omdat de loper in kwestie een geweldige boost kreeg toen bleek dat met 1 cheque het tot dat moment totaal bedrag in 1 x werd verdubbeld. "Had er 30 km bij aangeknoopt en ik had ze gelopen.... Zeker weten! Ik kreeg op dat moment zoveel energie!"

De pers die ruimschoots aandacht heeft geschonken aan deze actie en de hele dag aanwezig was. De verkeersregelaars die ons op voortreffelijk wijze hebben begeleid. Tip: volgende keer misschien toch zijwieltjes monteren. Het vervoer van en naar de scholen was m.i. perfect geregeld, en dan moet je die loper ook af en toe nog van drinken bedienen....TOP! Namen noemen....tja je moet er eigenlijk niet aan beginnen, maar kan het niet laten. Het waren voornamelijk de mensen die ik voortdurend in beeld had, maar besepte me des te meer hoe groot de actieve club gisteren was, toen we bij Herdenberger nog even een afzakkertje namen. Ik telde een club van ongeveer 20 mensen. Heel veel mensen achter de schermen dus, om alles in gereedheid te brengen. De finale was super te noemen. Veel kinderen liepen het laatste traject mee naar de finish. Een waardige finish, want er stond veel publiek en waar we 's ochtends nog voorzichtig rekening hielden met een totaalbedrag dat mogelijk richting € 10.000 zal gaan, konden we bijna € 17.000,- aan de werkgroep overhandigen. En dat het goed terecht komt ben ik van overtuigd en denk zeker dat jullie dit voor de toekomst nog wel dikker aan mogen zetten. Dit wekt vertrouwen bij de mensen. Het voorbeeld dat Albert en Jan vertelden van de computers die zij ingepakt hadden voor transport naar Kafountine en vervolgens enkele maanden later op foto's dezelfde computers in de klaslokalen zien staan. Kijk dat zijn de verhalen die vertrouwen wekken.

Kortom: Ik heb een fantastische dag beleefd. Het heeft mij als mens weer een stuk rijker gemaakt. Deze finale is voor jullie echter een tussenstop. Even de rug rechten en weer verder.

Het mooiste moment beleefde ik toen Roelie, mijn vrouw, en ik dhr. en mevr. Arendshorst spraken bij de uitgang van de Herdenberger. Wat een aardige mensen. We hebben nog een tijdje staan praten over hoe en wat er allemaal is gebeurd. Hoe afschuwelijk het is om je kinderen bij het vliegveld af te zetten en vervolgens nooit meer terug te zien. Wat goed dat hun initiatief dan zo'n prachtig vervolg krijgt. Ik hoop dat het hun sterkt in hun bijna onoverkomelijk verlies. Dhr. Arendshorst vertelde nog dat Roel een goed sportman was. Hij ging vaak hardlopen en nam zijn hardloopschoenen altijd mee op reis. Tja..... de cirkel is weer rond.

Ik wens jullie ontzettend veel succes met alle acties die nog volgen. En is er iets waar je me voor nodig bent.....jullie hebben mijn contactgegevens. Het was mij een eer om met jullie mee te denken en samen te werken aan deze super geslaagde actie.

Ik hou jullie in de gaten.
Hartelijke groeten, Henk.